
Vedrørende Sykehjelps- og pensjonsordningen for leger (SOP)

KORRESPONDANSER

OLE BACHE-WIIG

Sommeren 1997 søkte jeg folketrygden om 50 % uførhet på grunn av alvorlig tilstand. Senhøsten 1997 tiltrådte jeg en stilling som militærlege i Sør-Norge på 18 timer i uken. Svaret på søknaden om 50 % uførhet ble avslått. Begrunnelsen var at jeg tjente for mye i militærlegestillingen. En del mer enn 50 % av gjennomsnittsinntekt de tre siste årene.

Jeg ble meget overrasket over at sykehjelps- og pensjonsordningen automatisk forholder seg til folketrygdens avgjørelser, og at man ikke kan fravike denne regelen i min sak. De to første årene fra 1997 fikk jeg utbetalt tapt arbeidsfortjeneste og sykkelønn gjennom ordningen. Siden ikke mer. Jeg er fortsatt 50 % ufør.

Mitt problem er følgende: Jeg greier å utføre en stilling som medfører 18 timers arbeid i *uken*. På grunn av min helsetilstand greier jeg ikke mer enn dette. Altså noe mindre enn 50 % av det arbeidet jeg har utført tidligere. At jeg er relativt godt honorert i forhold til de 18 timene i uken, skulle ikke brukes som argument mot meg. Er det slik at Legeforeningen gjennom SOP *ikke tar hensyn til* diagnosen, og at min arbeidskapasitet er noe lavere enn 50 % av tidligere arbeidskapasitet?

Er det slik at en søknad om uføretrygd for Legeforeningen *ikke* handler om sykdom og arbeidskapasitet, men kun er et spørsmål om økonomi? Hva står egentlig *sykehjelps- og pensjonsordningen* for leger for? Hva står egentlig Legeforeningens statutter for; å arbeide for medlemmenes økonomi og sosiale interesser etc.?

Det hører med til historien at hadde jeg vært frisk og ikke 50 % ufør, da hadde jeg arbeidet 100 % og tjent vesentlig mer enn jeg gjør i dag. Da hadde jeg også opprettholdt høyere pensjonspoeng, som betyr mye for senere alderspensjon.

Publisert: 10. januar 2001. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 8. september 2026.